

VILÉMOVSKÉ ROČNÍK 27. ÚNOR 2021 | NOVINY

ZDARMA

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí spoluobčané,

máme za sebou první měsíc nového roku, měsíc leden roku 2021, který byl bohatý na sněhovou nadílku. Myslím, že děti si sníh parádně užily. I já okusil bobování a sáňkování na kopci zvaném Sud. Jsem moc rád, že i dnešní děti se mohly vyřádit na zasněžených kopcích a mohly vypnout od distanční výuky, počítačů, PlayStationů a jiných elektronických zařízení. Ještě víc potěšující pro mě je, že i rodiče si udělají čas na své děti a podpoří je v dovádění na čerstvém vzduchu.

Odměnou pro děti za jejich výkony ve škole a u distanční výuky bylo také pololetní vysvěd-

čení. Někteří své vysvědčení už mají doma, někteří ho dostanou po návratu do školních lavic. Věřím, že pro děti bylo vysvědčení motivací k další výuce a chutí se dozvědět nové věci.

Sněhová nadílka byla opravdu vydatná a já bych chtěl moc poděkovat lidem, kteří se podílejí na zimní údržbě a úklidu naší obce. Zvláště pak patří veliké díky panu Venturovi a našim zaměstnancům obce, paní Fryčové, panu Havarovi a panu Richterovi. Ne vždy se podaří vše uklidit ke spokojenosti všech občanů, obzvláště když nepřetržitě sněží. Pokud má někdo z vás nějaké výhrady, připomínky a žádosti, nebojte se zavolat na obecní úřad,

nebo na moje telefonní číslo, a já rád vašim žádostem vyhovím, jak to jen bude možné.

Jak to tak vypadá, tak i v měsíci únoru nás čeká mrazivé a zasněžené období, tak vám přeji, ať si můžete toto období vychutnat jak venku, tak i v teple svých domovů ve zdraví, bez nemocí a úrazů.

Zdraví vás

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

UŽ CHYBĚL JEN SNÍH.....

Vzhledem k vážné situaci, která nás provází již rok, a absencí téměř jakýchkoliv akcí, chci vzpomenout alespoň na tu těsně před vánočními svátky - Betlémské světlo v kostele. Vybaveni lucerničkami jsme se s vnučaty také vypravili ke kostelu v podvečerní hodině. Přestože nebyla po sněhu ani památka, nabudilo to v nás krásnou sváteční náladu. Obzvláště, když se z ampliůnů po celé cestě ozývaly vánoční koledy a hudba. A tak jsme si zazpívali i my a cesta nám rychle utíkala. Před kostelem na nás čekalo opět milé překvapení v podobě stánku se „svařákem“, který jsem nemohla odmítnout (přišel mi vhod). Při jeho popíjení se ven linul zpěv M. Suko-

vé, který dovršil tuto krásnou atmosféru. Po zapálení světel v lucernách jsme ještě šli na hřbitov a na hrobě našich blízkých zapálili svíčky. Povídali jsme si o tom, jaké to bylo o Vánocích za mého dětství, jak jsme se se sestrou brodily sněhem až po kolena, když jsme nesly babičce, která bydlela naproti Mikovu („kunrtce“) nad mikulášovickým nádražím, vánočku a cukroví před Štědrým dnem. Půlmetrové závěje (nebylo prohrnuto jako dnes) skýtalý mnohá úskalí, ale zároveň i skvělou zábavu. Po té, co jsme se stačily u babičky u kamen trochu usušit, nás čekala úžasná cesta zpět. U křížku nad přejezdem jsme nasedly na sáně a šusem jsme sjely až pod kostel

těsně k potoku. Žádná auta, žádné nástrahy, žádné solení, takto jsme si užívaly celou zimu, pokud si ovšem u baráček kolem cesty neposypali popelem, aby se jim neklouzalo. Každý máme na předvánoční časy své hezké vzpomínky, tak si občas zavzpomínejme a třeba se o ně i podělme se svými blízkými. Co dodat na závěr? Hurá, že se nakonec děti letos těch závějů dočkaly také.

BM

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

VÍTĚ, ŽE...?

Poplatky ze psů, poplatky za pronajaté pozemky

Vážení občané,

za přihlášeného psa jsou jejich majitelé povinni uhradit místní poplatek na rok 2021 v termínu nejpozději do 31.3.2021, a to dle zák. č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve výši stanovené Obecně závaznou vyhláškou č.2/2019 ze dne 5.1.2020 o místním poplatku ze psů.

Sazba poplatku za kalendářní rok činí:

- a) za jednoho psa 200 Kč,
- b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 300 Kč,
- c) za psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let 200 Kč,
- d) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, kterým je osoba starší 65 let 100 Kč.

Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, osoba, která je považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle zákona upravujícího sociální služby, osoba, která je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek pro zvířata nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.

Dále všichni občané, kteří mají pronajatý pozemek ve vlastnictví Obce Vilémov, mají povinnost zaplatit nájem z pronájmu pozemku za rok 2021, a to rovněž nejdéle do 31.3.2021.

Oba poplatky mohou občané uhradit buď hotově na Obecním úřadě, nebo převodem na účet č.: 921 397 399/0800. Jako variabilní symbol, prosím, uvádějte číslo Vašeho domu.

Děkujeme.

ZDROJ: MĚSEC.CZ

Povolení ke kácení dřevin mimo les

Obecní úřad Vilémov má ve své přenesené působnosti i ochranu přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Pokud máte ve své blízkosti dřevinu – strom, jehož obvod kmene ve výšce 130 cm přesahuje 80 cm, který roste mimo les, je viditelně poškozen dřevokaznou houbou, stářím, nebo vlivem povětrnostních podmínek ohrožuje majetek a zdraví osob žijících v jeho blízkosti, máte možnost požádat Obecní úřad o vydání povolení ke kácení dřevin mimo les.

Na základě Vaší žádosti posoudíme, zda Vámi uvedená dřevina splňuje podmínky ke kácení, dané zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně

přírody a krajiny. Povolení lze vydat jen ze závažných důvodů, po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Obecní úřad, ve své přenesené působnosti může také požadovat přiměřenou náhradní výsadbu, jako kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu.

Kácení bude provedeno při splnění podmínek:

- Samotné kácení dřevin se provádí během vegetačního klidu, a to od 1.11. do 31.3.
- Pokácení provede žadatel, a to na vlastní náklady a nebezpečí.
- Pokácení bude provedeno tak, aby nedošlo k ohrožení nebo poškození soukromého majetku ani zdraví osob.
- Pokácení nesmí být provedeno, dokud vydané rozhodnutí – povolení nenabude právní moci (§73 zák. č. 500/204 Sb., o správním řízení).
- výška pařezu nepřesáhne 15 cm.

Prodej smrkového palivového dřeva

Obec Vilémov u Šluknova nabízí i nadále k prodeji palivové smrkové dřevo z obecních lesů. Cena 250,- Kč/m3 (včetně dopravy po Vilémově). Pro případné objednávky kontaktujte p. Zavřelovou-Zimovou, nebo p. Jahodovou, na tel. č.: 412 397 426, nebo můžete využít email: mistostarosta@vilemov.cz

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

OSOBNOST OBCE - ZDENEK RAICHART

ÚVOD

Ikona porevoluční éry společnosti STAP až do roku 2020, kdy odešel do zasluženého důchodu - to je pan Zdenek Raichart, který přijal naše pozvání k rozhovoru v rámci dalšího dílu cyklu Osobnost obce. Nejen o vztahu ke STAPu, ale také o jeho lásce k rychlým vozům, volejbalu a mnohém dalším se dočtete v tomto článku.

Na úvod prosím o krátké představení.

Pocházím z Království, kde jsme bydleli na rozhraní mezi Královstvem a Šluknovem, ale do školy jsem chodil ve Šluknově. Vyrůstal jsem v rodině ještě s bratrem, ale vzhledem k pracovnímu zaneprázdnění mých rodičů mě převážně vychovávali děda s babičkou, na které dodnes s láskou vzpomínám. Děda byl velmi přísný a snažil se ze mne vychovat slušného člověka a na druhé straně babička mě krásně rozmazlovala. Po skončení základní školy jsem chtěl jít studovat do Děčína stavební průmyslovku. Bohužel jsem neudělal přijímací zkoušky. Ten, kdo si dobu kolem roku 1965 pamatuje, tak ví, že v té době bylo možné dělat zkoušky pouze na jednu školu a v případě neúspěchu se muselo jít do učebního poměru.

ZDROJ: ZDENEK RAICHART

Jak jste se tedy z Království dostal do Vilémova a konkrétně do STAPu?

V předminulém vydání Vilémovských novin se Libor Sklenář zmiňoval, že mu do STAPu pomohl pan Soukup, tak toto máme společné. Pan Soukup působil ve STAPu jako personální náměstek a protože nás, kteří jsme neudělali přijímací zkoušky, bylo víc, včetně jeho dcery, tak on a pan Polák zřídili tříletou školu při zaměstnání pro nás mladé a také pro některé pracovníky STAPu, kteří neměli pro výkon svých funkcí požadované vzdělání. Tato škola spadala pod Střední průmyslo-

vou školou textilní v Liberci. To znamená, že my z devátých tříd jsme nastoupili do STAPu a třikrát týdně jsme chodili do školy, kterou jsme měli v Mikulášovicích. Později jsem si dodělal i SPŠT a následně na to jsem začal

ZDROJ: ZDENEK RAICHART

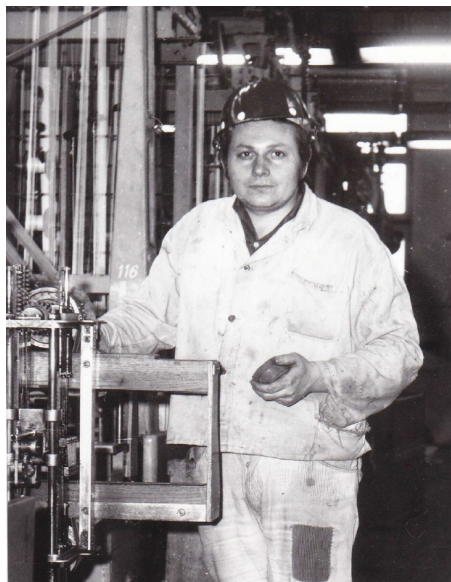
studovat textilní fakultu vysoké školy v Liberci. Tu jsem ale nedodělal, z 36 předmětů jsem jich úspěšně zvládl 23.

Když jsem jel poprvé vlakem do Vilémova, tak jsem vlastně ani nevěděl kde Vilémov leží a už vůbec nic o STAPu. Na první schůzce nám podnikový ředitel pan Karel Lemfeld, který měl tehdy přezdívku Král severu, řekl,

že jednou po něm může někdo z nás, kteří jsme přišli ze školy, nastoupit do funkce ředitele. Při své vrozené drzosti jsem řekl nahlas, že to budu já. Občas si na toto vzpomněl Jaroslav Medek, který byl můj soused a slyšel mne to říkat.

Pokud se nemýlím, ve STAPu jste začínal jako mazač. Popíšete nám Vaši cestu až k postu generálního ředitele?

Hned po nástupu do STAPu nás rozdělili a já ještě s jedním kolegou jsem byl přidělen na tehdy nově vzniklé učňovské středisko, kde jsme se měli zaučovat na seřizovače. Tehdy to byly krásné časy. Čtyřicet učenek a my dva. Vedoucího tam tenkrát dělal pan Jan Lemfeld, syn podnikového ředitele, který měl velmi pozitivní vliv na mou další podstatnou činnost ve STAPu. Samozřejmě, že nás s kolegou Slavičkem v patnácti napadaly různé věci, které neměly se zaučováním na seřizovače žádnou spojitost a hlavně také „vinou“ našich kolegyň. Tak nás pan Lemfeld přesunul na závody. Mě na závod tři do Mikulášovic a kolegu na závod devět, také do Mikulášovic. Já se na závodě tři učil vytloukat karty pod vedením pana Gutha, později také pod vedením mého kamaráda Waltera Roscheho. Moje představa byla taková, že se to naučím a půjdu se učit něco jiného. Bohužel to tak nebylo, tak jsem tenkrát řekl řediteli závodu, že už to dělat nebudu a že chci dělat něco jiného. Dostal jsem výpověď pro nezáměr o práci. Tehdy mi podruhé pomohl pan Soukup, který mi zařídil práci na nové tkalcovně, ale musel jsem nastoupit jako mazač, aby to skousl ředitel závodu tři, od kterého jsem měl výpověď. Začal jsem pracovat na žakarské dílně, kde jsem mazal stavy. Vedoucí zde byl pan Jan Lemfeld. Ten už mě znal, tak hned první měsíc, i když jsem byl mazač, už jsem začal pomáhat s evidencí práce a výplatami. Později jsem začal pracovat jako seřizovač, vedoucí dílny, vedoucí provozu,

ZDROJ: ZDENEK RAICHART

covně, ale musel jsem nastoupit jako mazač, aby to skousl ředitel závodu tři, od kterého jsem měl výpověď. Začal jsem pracovat na žakarské dílně, kde jsem mazal stavy. Vedoucí zde byl pan Jan Lemfeld. Ten už mě znal, tak hned první měsíc, i když jsem byl mazač, už jsem začal pomáhat s evidencí práce a výplatami. Později jsem začal pracovat jako seřizovač, vedoucí dílny, vedoucí provozu,

vedoucí řízení na podnikovém ředitelství a pak jako ředitel závodu 1, který vznikl spojením závodů 1 a 3. V té době měl tento závod 450 zaměstnanců, což je asi o dvě stě víc, než má STAP dnes. Po privatizaci v roce 1992 mě Valná hromada akcionářů zvolila do funkce generálního ředitele, kterou jsem vykonával do poloviny roku 2020.

Na co nejvíce jste hrdý, co se Vám povedlo jako generálnímu řediteli STAPu, nebo v osobním životě? Litujete naopak něčeho? Případně z čeho jste měl největší strach?

No, hrdý jsem hlavně na to, že tady je pořád značka STAP, za kterou se žádný Stápak nemusí stydět a že jsme nikdy od roku 1993 nebyli ve ztrátě a to ani v roce 2008, kdy byla celosvětová krize. Ještě si zde dovoluji vyzdvihnout to, že STAP nikdy nedlužil žádnému zaměstnanci ani korunu na mzdách a vždy každý dostal výplatu včas, bez jakéhokoli zpoždění. V roce 1992 byl STAP zadlužen kam se podíval, účty byly obestaveny finančním úřadem a situace byla před krachem. Do konce roku se nám podařilo z této situace dostat a nastartovat firmu k lepším zítřkům. Toto samozřejmě nebyla jen má zásluha, ale také mých kolegů ve vedení a všech poctivých Stápaků, protože bez nich by to v žádném případě nešlo. A čeho lituji? No, hlavně toho, že jsem nedodělal vejšku. I když takovou malou omluvou je mi to, že to bylo v době, kdy jsem se stal ředitelem sloučených závodů jedna a tři a uspět zde pro mě bylo tenkrát důležitější. A co se týče strachu, tak snad mimo manželky (smích) jsem se nikdy nebál ničeho, ale několikrát jsem přemýšlel, jestli rozhodnutí, které jsem učinil, je správné.

Za dlouhou kariéru ve STAPu máte jistě spoustu historek k vyprávění. Podělíte se s námi o jednu?

Když jsem začal pracovat na nové tkalcovně, tak v té době se jí také říkalo tkalcovna mladých. Bylo tam hodně mladých lidí a spousta nových učednic, hlavně z Mostu a okolí. Každý den dopoledne měla děvčata poradu. Můj kamarád, který měl na starosti ještětku, se tam vždy před nimi předváděl. Jednou mi ji po dlouhém přemlouvání také půjčil. Děvčata na přípravě poslouchala mistrovou a já kolem kroužil na ještětce jako Fittipaldi. Zde poznamenám, že tehdy byly jednotlivé dílny rozděleny skleněno-dřevěnými přepážkami, kde byly jenom otvory pro dveře.

No a když jsem již po mé spanilé jízdě chtěl vyjet a ještětku vrátit, neuvědomil jsem si, že mám zvednuté lyžiny, a tak jak jsem projel dveřmi se nade mnou sypalo sklo a dřevo. Myslím, že děvčata se smála ještě hodně

dlouho a já při výplatě taky, když jsem tam měl stržené peníze za tu škodu.

Odbočím od STAPu k Vilémovu. Zastával jste zde v obci nějakou veřejnou funkci?

Veřejnou funkci ne, ale byl jsem členem rady klubu, v rámci které jsme organizovali různé kulturní a sportovní akce v obci. Namátkou můžu zmínit Mírové slavnosti (pozn.: dnes Vilémovská pout), společně se Svazarmem automobilové závody, divadla, zábavy a tak dále. Také jsem byl asi pět let ve výboru fotbalu, na co rád vzpomínám. A když v televizi běžel seriál Okresní přebor, tak jsem si říkal, že některé věci museli tenkrát natáčet u nás. Vzpomínám si na malý střípek ohledně toho, jak jsme se jako fotbalový oddíl také podíleli na organizaci dětského dne. Při přípravě jednoho takového dne někdo z nás navrhl, že by bylo pro děti hezké, kdyby na hřišti přistáli parašutisti. Kolem toho se zvrhla taková debata, že jsme se mezi sebou málem poprali, jestli je to možné anebo ne.

Za tu dobu, co jste ve Vilémově, jste jistě poznal hodně vilémovských osobností. Můžete nějaké vyzdvihnout?

Když to vezmu z historie, tak jako první mne napadne pan Miloslav Kotraba, předseda fotbalového oddílu, dále Bohumil Mrkvička, jeden z organizátorů různých sportovních akcí a dlouholetý velmi úspěšný hráč kopané, potom jeho soused, zesnulý Jan Lemfeld, který se významnou měrou podílel na dění v obci téměř ve všech oblastech. Nemohu nezmínit také paní Holcovou a pány Chmeláře a Štrombacha, Frantu Čermáka, Ludvu Třešňáka, který je též bohužel po smrti, a v neposlední řadě z těch „mladších“ je to Libor Sklenář, ale o tom zde nemusím nic říkat, protože ho všichni známe a víme, co za ním stojí.

Jste známý svou láskou k volejbalu. Jak jste se k němu dostal a chodíte si ještě dnes zahrát?

Ano, volejbal není můj koníček, ale přímo kůň. Hrát jsem se ho učil ve Šluknově v patnácti letech a snažil jsem se vždy hrát s vervou a kvůli tomu jsem jednou nešťastně protihráči vyrazil zuby, když jsem se netrefil při smeči do míče, ale do jeho hlavy. Volejbal se snažím hrát dodnes, samozřejmě dnes již rekreačně. Nejvýše jsem si zahrál Krajský přebor. Nicméně na různých turnajích jsem si zahrál s reprezentanty, a to buď jako spoluhráč nebo soupeř. Namátkou můžu jmenovat hráče jako otce a syna Lébly, Kopa, Raka, Stanča a tak dále.

ZDROJ: ZDENEK RAICHART

Co já vím, tak máte dále rád rychlá auta, dobrá vína a také sledování seriálů a určitě cestování. Je to tak?

Co se týká rychlých aut, tak ty mám skutečně rád, a jedno také vlastním. Zaplatil jsem si na pár hodin závodního jezdce, aby mě s tím autem naučil trochu jezdit a zjistil jsem, že rychle moc jezdit neumím. Vína mám rád, hlavně ta dobrá. A co se týká sledování seriálů, tak víc mám rád četbu, i když je pravda, že zvláště v dnešní době jsem se vrhl na Netflix a to znamená sledování seriálů.

Jakou zemi, kterou jste již navštívil, byste rád navštívil znovu?

Ani nevím, kam bych se rád znovu podíval. Byl jsem již v mnoha zemích, ale pořád se mi nejvíc líbí Rakousko a Itálie. Rád bych se podíval na Nový Zéland, jen kdyby to nebylo tak daleko.

ZDROJ: ARCHIV STAP

Jako všech mým hostů i Vás poprosím o vzkaz či moudro jakožto tečku za naším rozhovorem.

No nevím, jestli bych já mohl dávat nějaká moudra. Ale vždy jsem se snažil držet jednoho hesla: „Kde je vůle, tam je i cesta“. Ještě bych si dovolil poznamenat, to co mi dost pomáhalo v jednání s lidmi. Kdysi jsem četl krásnou knihu Muž se srdcem kovboje, kterou napsal Jack Schaefer. V této knize byl hlavní hrdina krotitelem koní. A když šel krotit nějakého divokého koně, tak vždycky řekl „Do frasa, dyť je to jenom kůň!“. Já si to upravil a když jsem šel na nějaké důležité nebo nepříjemné jednání, kvůli kterému jsem skoro nespál, tak jsem si vždy řekl „Vždyť je to jenom člověk, do frasa“.

Ing. Zdeněk Maier

FOTO: ARCHIV STAP

ZDROJ: ZŠ VELVARY

MÁTE DOMA PŘEDŠKOLÁKA?

Pokud bude vašemu dítěti v letošním roce do 31.8. šest let, týká se ho zápis do prvního ročníku.

Řada rodičů si klade otázky, co všechno by mělo dítě zvládat a jak by mělo být na nástup do školy připravené. Každý rodič zná své dítě lépe než kdokoliv jiný, ale přesto si není někdy jistý. Nejlepším řešením je konzultace s učitelkami v mateřské škole. Paní učitelky jsou s dětmi v kontaktu a pozorují je při každodenní práci. Dokáží odhadnout možnosti a mají srovnání s vrstevníky. Poznájí, v čem je dítě výborné, v čem má potíže a dokáží i odhadnout, zda je pro dítě nástup do školy vhodný. Stejně tak jako je škodlivý „zbytečný“ odklad školní docházky u připraveného dítěte, tak i předčasně zaškolené dítě může mít velké potíže. Proto neváhejte a vše s paní učitelkou ve školce konzultujte. K posouzení školní zralosti můžete využít i rady odborníků, ale nic nenahradí dlouhodobé pozorování a kontakt s pedagogy mateřské školy.

Všeobecně se u zápisu do prvního ročníku posuzuje :

- fyzická vyspělost, ale i odolnost – častá nemocnost výrazně ovlivňuje adaptaci na školu
- motorická obratnost (celková tělesná obratnost a koordinace ruky a oka- příprava pro psaní, uvolnění ruky)

- řeč – přiměřená slovní zásoba a schopnost adekvátně se vyjadřovat
- pracovní návyky – dítě musí zvládnout udržet pozornost a 10- 15 minut soustředěně pracovat.
- rozumové předpoklady – umí porovnat množství, velikost, najde rozdíly, pozná základní geometrické tvary a barvy, vytleská slabiky, pamatuje si říkadla atd.
- emoční zralost, sociální zralost, samostatnost - dítě komunikuje, zvládá odloučení od rodičů, samostatně plní úkoly, obléká se a připravuje pomůcky, zvládá pravidla slušného chování – zdraví, prosí, děkuje, umí se omluvit.

Ale šestileté dítě se vyvíjí velmi rychle a to, co nezvládne v době zápisu do školy, může zvládnout již dva měsíce na to. Záleží především na rodičích, kolik času věnují svému dítěti. Ne každé dítě je však v tu dobu pro nástup do školy zralé a proto existuje zákonná možnost rodičů – požádat ředitele školy o odklad školní docházky. Pokud zvažujete odklad školní docházky nebo vám pedagogové v MŠ odklad doporučují, je nezbytné již nyní požádat v poradenském zařízení (pedagogicko-psychologická poradna nebo speciálně pedagogické centrum) o doporučení k odkladu školní docházky. Kromě tohoto doporučení budete potřebovat ještě doporučení od dalšího odborníka (pediatr nebo jiný

specialista) a poté zažádáte ředitele školy (nejpozději do konce dubna) o odklad školní docházky.

V tomto případě nemusí být dítě zápisu fyzicky přítomno. Stejný postup čeká rodiče, kteří zvažují předčasný nástup do prvního ročníku. Dítě, které dosáhne šesti let po 31.8.2021 musí mít také doporučení z poradenského zařízení.

V naší škole je zápis do prvního ročníku plánovaný na 12.4., budeme se těšit na naše budoucí žáčky. Snad nám situace umožní se s dětmi setkat a nebudeme muset pořádat jako minulý rok jen formální zápis.

Mgr. Bc. Zdenka Tomagová
ředitelka školy a výchovný poradce

Die letzte Ruhestätte des deutschböhmisches Katholikenführers Ambros Opitz in Wölmendorf bei Schluckenau.
(Rechts die Marienwallfahrtskapelle, links davon unter mächtigen Bäumen der Friedhof, in welchem der Dahingesehene der Auferstehung entgegenschlummert.)
ZDROJ: J. GÜRTLER; AMBROS OPITZ, 1907

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

V dnešním čísle si představíme další významné osobnosti Vilémova, na které se již zapomnělo. V minulém čísle VN byl představen umělecký sochař Johann Josef Zimmer a jeho známější syn, sochař Leopold Zimmer. Dalším umělcem, jehož dílo si můžeme prohlédnout na starém hřbitově ve Vilémově, je Johann Schneider, který je autorem Krista v životní velikosti na hrobu Ignaze Herziga. Je to další dílo naší malé sochařské galerie ve Vilémově. Socha žehnajícího Krista je zobrazena společně s dalším zajímavým náhrobkem na přiložené fotografii.

FOTO: ING. MARTIN KLINGER

Náhrobek vedle sochy Johanna Schneidera není až tak umělecky zajímavý, ale zajímavý je na koho odkazuje. Jedná se totiž o hrob Ambrose Opitze, který byl rakouský a český katolický duchovní, novinář, vydavatel, politik a poslanec Českého zemského sněmu a jeden ze zakladatelů Křesťansko-sociální strany. Ambros Opitz se narodil 1846 na Leopoldce ve Velkém Šenově. Po studiích na semináři v Litoměřicích se stal kaplanem ve Varnsdorfu a působil jako kněz až do roku 1874, kdy začal s publicistickou činností. Již od roku 1873 vedl první katolické noviny v českých zemích Nordböhmisches Volksblatt (od roku 1884 Warnsdorfer Volkszeitung, od

roku 1887 Österreichische Volkszeitung a od roku 1918 Volkszeitung). V pronajaté tiskárně ve Varnsdorfu začal s vydavatelskou činností a knihvazačstvím a stal se významným také pro politickou osvětu obyvatel. Od roku 1894 vydával Wiener Reichspost (od roku 1907 Tageszeitung), která byla nejvýznamnějším katolickým periodikem v Rakousku-

ZDROJ: J. GÜRTLER; AMBROS OPITZ, 1907

-Uhersku. Do vrcholné politiky se dostal v roce 1895 zvolením za poslance Českého zemského sněmu, kde působil do roku 1901. V politice byl mezi českými Němci propagátorem Křesťansko-sociální strany a podporoval vznik křesťanských spolků a sjezdů. Na sjezdu katolíků v Linzi v roce 1892 se mu dokonce povedlo reformovat katolickou vy-

davatelskou činnost a vznik spousty malých vydavatelství. Zemřel v roce 1907 ve Varnsdorfu a pohřben byl ve Vilémově. Ambros Opitz nebyl úplně Vilémovským rodákem, z Vilémova pocházela jeho matka, vedle které chtěl být pochován. Rozhodně se však jedná o významnou osobnost, která spočinula na našem hřbitově. Pod fotografií Vilémovského kostela z publikace Ambros Opitz, ein Streiter für Wahrheit, Freiheit und Recht - Biografie J. Gürtler 1907 stojí: Místo posledního odpočinku německočeského katolického vůdce Ambrose Opitze ve Vilémově u Šluknova (vpravo mariánská poutní kaple, vlevo pod mohutnými lípami hřbitov, na kterém zesnulý čeká na své zmrtvýchvstání). Společenský význam podtrhuje i to, že již v roce 1909 byla po Ambrosu Opitzovi pojmenována ulice Opitzgasse ve Vídni.

Dnešní článek zakončíme opět umělcem, panem Heinrichem Choderou, narozeném v roce 1878. Deset let byl na cestách po světě, kde se živil jako truhlář a řezbář. Pracoval zejména na sakrálních stavbách a po návratu si vzal vdovu po výše uvedeném Johannu Schneiderovi. V okolí byl znám pro své malované a barevné řezbářské práce a také ukazatele na cestách. Ve Vilémově byly ukazatele nejenom funkční, ale i ozdobou vesnice. Život Heinricha Chodery končí tragicky v roce 1945, když byl při vystupování z vlaku šikanován za svůj německý původ. Zemřel záhy na těžká zranění po pádu z vlaku. Pokud by někdo ze čtenářů měl fotografie nebo dokonce celý ukazatel či poutač, nebo alespoň fragmenty řezby, tak prosím, aby se ozval na adresu redakce nebo na OÚ. Práce pana Chodery by mohla být inspirací pro nové poutače v naší obci.

Ing. Martin Klinger

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

ZDRAVOTNÍ, BEZPEČNOSTNÍ OŠETŘENÍ A KÁCENÍ STROMŮ LOKALITA KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE A KŘÍŽOVÁ CESTY VE VILÉMOVĚ

Vážení spoluobčané,
mnozí z vás si jistě povšimli, že se kolem našeho kostela a křížové cesty něco děje. Rádi bychom vám touto cestou podali informaci o tom, co že se to vlastně realizuje.

Pokud jste se v posledních měsících procházeli u nás ve Vilémově v blízkosti kostelíku a jeho přilehlé Křížové cesty, měli jste možnost vidět, že zdravotní stav některých stromů (lípy srdčité a velkolisté) je velmi žalostný a může být také životu nebezpečný.

Pátrali jsme v historii a z dobových fotografií jsme zjistili, že byly pravidelně prořezávány pouze lípy u studánky a na schodišti od studánky ke kostelu. Poslední větší ošetření, které se dle dobových fotografií podařilo dohledat, bylo provedeno ještě před 2. světovou válkou. Proto jsme se rozhodli pro odborné a maximálně šetrné ošetření těchto stromů, ve snaze zachovat je pro další generace.

V červenci 2020 jsme nechali vyhotovit posudek zdravotního stavu zmíněné zeleně. Tento odborný posudek vyhotovil dendrolog Ing. Mgr. Vít Friml, který doporučil odborné ošetření i jeho rozsah. Výše zmíněný posudek byl posláze v říjnu 2020 podkladem pro vydání závazného stanoviska úseku státní památkové péče MěÚ v Rumburku, který svým vyjádřením, a v souladu s platnou legislativou, doporučil pokácení 5 ks nejvíce poškozených stromů a dále zdravotní a bezpečnostní řez stromů v památkově chráněném areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Pokácené stromy budou nahrazeny novými, ve stejném počtu i druhu.

Jednou z podmínek výše zmíněného stanoviska je, že zdravotní a bezpečnostní řez lip bude probíhat pod odborným dohledem a odbornou firmou. Toto ošetření se dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny může provádět nejlépe ve druhé polovině

tzv. vegetačního klidu, což je právě tento zimní čas.

Po pečlivém zvážení byla vybrána firma odborného arboristy p. Šimona Tesaře z Varnsdorfu, který má dostatek odborných zkušeností s ošetřením stromů a speciálně lip. Postupně v celém areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie (včetně stromů u kapličky) budou stromy procházet jak zdravotním, výchovným řezem či stabilizací sekundární koruny.

Věříme, že tyto majestátní stromy po tomto odborném ošetření budou odolnější proti povětrnostním vlivům a budou nám i na dále dělat jen radost.

Vedení obce

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

CHVILKA POEZIE, OSTATNÍ

Valentýnská

Kdybych byl básníkem v srdci Tvém zamknutý, svatořečím lásku naší, Tebou čarodějko zakletý.

Kdybych byl malířem a Ty sladkou múzou mojí, vymaluji na plátna starodávná nespoutanou duši Tvoji.

Kdybych byl milencem, srdce své Tobě lásko chtěl bych dát, za noci bezesných u lože s růžemi věrně Tobě po boku spát.

Kdybych byl světelným paprskem do duhy zlomený, vždy poznám vůni Tvou, ač miliony světelných let vzdálený.

Kdybych byl mužem Tvým, slib dal Ti před Bohem, Nosil bych Tebe, lásko má, v náručí den co den.

Kdybych byl básníkem, slova na papír tisíc let vkládal bych, Pro Tebe živote, šípem Amorovým proklatý, dýchal bych...

#neviditelnabasnirka

Poděkování

Vážení spoluobčané, milí přátelé,

dovoluji si Vám všem touto cestou poděkovat za projevenou soustrast k úmrtí mého manžela pana Karla Smetany. Velmi si toho vážím.

Libuše Smetanová

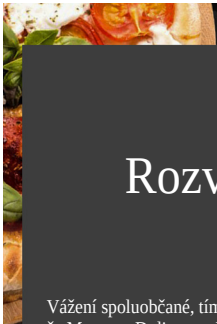
Děkuji paní Marii Holomkové za poskytnutou pomoc mě a mému manželovi – děkuje-me za realizaci nákupů v době naší nařízené karantény.

Eva Vichtereyová

ZDROJ: PINTEREST

Inzerce

Rozvoz jídla

Vážení spoluobčané, tímto bychom Vám chtěli oznámit, že Motorest Dolina pro Vás připravil od 8.2.2021 novou možnost občerstvení, a to v podobě domácích pizz a burgerů.

Jídla máte možnost si objednat přímo v okénku Motorestu Dolina, telefonicky nebo přes naše webové stránky.

Objednávku je možné si poté vyzvednout na místě, či nechat dovézt.

Tel. Číslo: +420607669894
Otevírací doba:
Po-Ne 12:00-20:00
Vilémov 77
Vilémov u Šluknova 407 80
@motorestdolina_vilemov

Česká pošta - Vilémov otevírací doba

PO - 11:00 - 12:00, 13:00 - 18:00
ÚT - 08:00 - 12:00, 13:00 - 15:00
ST - 11:00 - 12:00, 13:00 - 18:00
ČT - 08:00 - 12:00, 13:00 - 15:00
PÁ - 08:00 - 12:00, 13:00 - 15:00